

A N Y 2010, Juny

Fases de la Lluna:

QUART MINVANT,	dia 4
LLUNA NOVA,	dia 12
QUART CREIXENT,	dia 19
LLUNA PLENA,	dia 26

Les hores són en temps universal (T.U.). Afegiu DUES hores per a calcular l'hora oficial..

Planetaria

Venus: Visible al capvespre a l'oest. Magnitud -4. Fase gibosa.

Saturn(-o): Visible cap al SO al principi de la nit a Virgo. Encara és possible una bona observació.

Neptú(-no): Visible al final de la nit a prop del meridià.

Efemèrides

Dia 1: *Ceres* passa cerca del centro de la nebulosda M8.

Dia 6: *Mart* s'aproxima a menys d'1° de Regulus (Alpha de Leo). El planeta i l'estrella tenen un esclat semblant. Mart una mica més vermellós.

Dia 14: A la tarda veureu Venus a prop del fi creixent de la Lluna.

Dia 17: El creixent de la Lluna a uns 7° de Mart.

Dia 20: Venus fregarà el cúmul obert M 44.

Dia 21 :El dia més llarg. Solstici d'estiu. El Sol assoleix l'altura màxima a l' hemisferi nord.

Dia 23: *Júpiter* comença a ser interessant d'observar al cel de la matinada.

Dia 26: Eclipsi parcial de Lluna. No és visible des d'Europa.

Dia 27: Màxim de l'eixam d'estels fugaços de Bootides. La Lluna gibosa limitarà el nombre de meteors visibles.

Dia 30: A la tarda alineació de Venus, Regulus, Mart i Saturn.

El cel nocturn de juny (per a latituds mitjanes de l'hemisferi nord)

La constel·lació de Leo, el cap s'assembla a una falç, va desapareixent per l'oest. També, cap a l'oest, està el Bover, amb la seva brillant Arcturus, i Corona Boreal. A prop hi ha la constel·lació de Canis Venatici (Gossos de Caça) on es troba la famosa galàxia del Remolí (M51). La Ossa Major segueix ben visible. Partint de les estrelles del carro, Merak i Dubhe, prolongant unes 5 vegades la seva distància, arribem a l'estrella Polar, que ens marca el Nord.

Al zenit veiem la constel·lació d'Hèrcules, amb el seu famós i bell cúmulo globular M13. Es dibuixa ja la Via Làctia, especialment les zones properes a Sagitari. Per l'est hi ha les constel·lacions d'estiu. És especialment visible Vega, l'estrella més brillant de la constel·lació de la Lira.

La Óssa Major va perdent altura, mentre que la ve doble de Cassiopeia comença a ascendir. Per sobre de Cassiopeia veiem Cefeu. Per l'est ja es van enlairant les constel·lacions d'estiu: l'estrella Vega (de Lyra) i, per sota, la creu del Cigne.

Cap al zenit trobem la constel·lació de Bootes (amb l'estrella brillant Arcturus) a prop del semicercle de Corona Borealis. A prop Canes Venatici (els Gossos de Caça), amb la famosa galàxia del Remolí (M 51), a només 3,5° al SW d'Alkaid, l'estrella del final de la cua de l'Óssa Major. A prop hi ha també M 3, cúmulo globular molt bonic amb prismàtics.

Per veure i fotografiar: M 51 amb la seva companya NGC 5195.